

ת"פ 39001/01/21 - מדינת ישראל נגד מחמוד חסיאן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 39001-01-21 מדינת ישראל נ' חסיאן

לפני כבוד השופט עלאא מסארווה
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ליה הרצוג ועו"ד איתי זרחי
נגד
הנאשמים מחמוד חסיאן
ע"י ב"כ עו"ד רמזי קטילאת

גזר דין

הנאשם הורשע על בסיס הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן ובמסגרת הסכמה דיונית, בעבירות של **תקיפה חבלנית** לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "**החוק**") ו**תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק.

בהתאם לעובדות, ביום 04.07.20 שהו איליאס וחברתו סתיו בסניף סופר פארם. במסגרת ויכוח שהתגלע בין איליאס לנאשם, ובתגובה לאיום של איליאס באומרו "יא ערבי מסריח אני אזיין אותך", בעט הנאשם בשרפרף שפגע בפניה של סתיו. בהמשך, המשיך הנאשם לתקוף את איליאס בכך שבעט בו בבטנו, לפת את צווארו והפילו ארצה. בנסיבות אלו הטיח הנאשם את איליאס על הרצפה תוך שפניו פגעו ברצפה בעוצמה רבה.

הסכמות הצדדים

לבקשת ההגנה, הצדדים הסכימו כי הנאשם ישלח לתסקיר שירות המבחן לבחינת שאלת ביטול ההרשעה, כאשר עמדת המאשימה למאסר בפועל ורכיבים נלווים. עוד הסכימו הצדדים להגשת סרטונים ותמונות במסגרת טיעונים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 14.02.2023, עולה כי הנאשם כבן 45, אב לשלושה ילדים, נעדר עבר פלילי. הנאשם הציג רישיון לעסוק ברוקחות מטעם משרד הבריאות, ומורשה במסגרת עבודתו למעורר קנאביס רפואי. שירות המבחן מדווח כי הנאשם הודה שפעל באלימות, לקח אחריות, מודע לכך שפעל באופן חריג ולכך התקשה לשלוט בכעסיו. עוד תיאר הנאשם תחושת בוש וזכבה בגין מעשיו וכי חושש שהרשעתו תפגע בהמשך העסקתו. הנאשם הסכים להשתלב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן. על כן, שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, צו של"צ בהיקף של 140 שעות, התחייבות כספית וביטול הרשעתו של הנאשם בדיון.

דין והכרעה:

שאלת ביטול ההרשעה:

כידוע, הכלל הוא כי מבצע העבירה יורשע במיוחס לו, ורק במקרים חריגים במיוחד, בהם אין יחס סביר בין חומרת העבירה ונסיבותיה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, יעשה בית המשפט שימוש בסמכותו להימנע מהרשעת הנאשם. המבחן המקובל, כפי שנקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** פד"י נב(3) 337 (להלן - **הלכת כתב**), הוא כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני פרמטרים: האחד - סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על הרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים; השני - על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בעתידו של הנאשם או בשיקומו.

במקרה שלנו, מדובר באירוע חמור של אלימות קשה שהופעלה כלפי המתלונן. אכן, המתלונן התנהג באופן פסול ואף חמור, כאשר התייחס אל הנאשם באופן מבזה ומשפיל, על רקע מוצאו הערבי. מדובר בהתייחסות גזענית, פסולה ומקוממת. ועדיין, התגובה של הנאשם הייתה אלימה וחרגה מהפרופורציה הסבירה.

לפי כתב האישום, המתלונן קילל ואיים על הנאשם באומרו "ערבי מסריח בוא תצא אני אזיין אותך". בתגובה, יצא הנאשם מעמדת הרוקח בבית המרקחת, התקדם לעברו של המתלונן, בעט בשרפרף שהיה במקום לכיוונו של המתלונן. השרפרף פגעה בפניה של בת זוגו של המתלונן שעמדה בסמוך אליו. הנאשם לא הסתפק בכך, אלא המשיך ובעט בבטנו של המתלונן עם ברכו ולפת את צווארו של המתלונן והפילו ארצה. המתלונן ניסה להתרומם, תוך שתפס את רגלו של הנאשם ושניהם נפלו ארצה. המתלונן קם על רגליו וקפץ על הנאשם, או אז הנאשם הטיח את המתלונן בחוזקה על הרצפה, תוך שפניו פגעו ברצפה בעוצמה רבה וכתוצאה מכך נגרם לו חתך עמוק מעל עין שמאל שהצריך תפרים. גם לאחר התערבות הקב"ט של בית המרקחת ועוברי אורח, הנאשם היכה את המתלונן במכות בגבו והמתלונן בתגובה החזיק ברגלו של הנאשם והפילו ארצה. גם לאחר מכן, הנאשם המשיך להכות את המתלונן בגבו עם ידיו.

כתב האישום ממשיך ומתאר את התנהגותו של המתלונן לאחר מכן עת נטל המתלונן עגלת סופר שבמקום, הרים אותה בידיו ורץ לעבר בית המרקחת ואף ניסה לתקוף את הנאשם בכך שזרק לעבר בית המרקחת את העגלה אשר פגעה במדף סמוך. המתלונן המשיך והרים כיסא שהיה במקום והניפו, אך הקב"ט עצר אותו מלהשליך את הכיסא לעבר הנאשם.

כתב האישום מייחס לנאשם את תקיפת המתלונן ובת זוגו, כאשר לגבי תקיפת המתלונן - המדובר בתקיפה חבלנית. הנזק הרפואי הוא אותו חתך עמוק שהצריך תפרים.

מעשיו של הנאשם משקפים איבוד עשתונות חסר פרופורציה, גם אם אתן את מלוא המשקל לטענות הנאשם בדבר פגיעה עמוקה והשפלה שספג מהמתלונן. מדובר באירוע מתגלגל שניתן היה לעצור אותו בשלבים שונים ואולם, פרץ האלימות שהחל ביציאתו של הנאשם ממקום מושבו ויציאתו מעמדת הרוקח, תוך שהוא תר אחר המתלונן כדי לתקוף אותו - כל אלה מצביעים את האירוע ברמת חומרה לא מבוטלת.

אוסוף כי המתלונן עצמו נחקר כחשוד והתיק נגדו נסגר לאחר שהגיע להסדר ביחידה להסדרים מותנים.

הנאשם הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו במסגרת כתב אישום מתוקן שיש בו משום הבלטה נוספת של חלקו של המתלונן באירוע, ואולם, גם לאחר הריכוך, כתב האישום במתכונתו הנוכחית, משקף אירוע אלים שהסלים ואשר ניתן היה לעצור אותו, או לכל הפחות - לצמצם בהיקפו בשלבים שונים של האירוע המתגלגל.

הנאשם מבקש להימנע מהרשעתו על מנת שלא לפגוע בעתידו המקצועי. דא עקא, שאינני יכול להתעלם מהעובדה שהעבירות בוצעו בקשר ישיר לעבודתו של הנאשם, שכן האירוע התרחש בבית המרקחת והוא מגלם תגובה בלתי פרופורציונלית להתייחסות משפילה וגזענית של מי שהגיע למקום כדי לקבל שירות מהנאשם. אילו היה מדובר באירוע שהתרחש בעמדת הרוקח במקום, ניתן היה לייחס חלק מהאירוע לסערת רגשות שאחזה בנאשם למשמע האיומים והאמירות הגזעניות. ואולם, לאחר שהמתלונן הפטיר איומים ודברי בלע בנאשם, המתלונן התרחק מהמקום אך הנאשם נטש את עמדתו והלך כברת דרך לקראת המתלונן כדי לתקוף אותו. מהלך יזום זה מצד הנאשם, מציב את האירוע ברף חומרה שמשלב עם החומרה היחסית בעוצמת האלימות שהופעלה כלפי המתלונן. אוסף שהצדדים הציגו לפני סרטון המתעד את האירוע בחלקו האלים והסרטון מלמד על אלימות קשה ומתמשכת שהפעיל הנאשם כלפי המתלונן, שאומנם השיב מלחמה שעה, ואולם אין ספק שהצופה בסרטון לומד שהנאשם הוא הדמות האלימה הדומיננטית באירוע.

כל האמור מוביל למסקנה שהמדובר באירוע חמור באופן יחסי ולכן, לא ניתן לקבוע לפי הלכת תמר כתב כי המקרה עומד בתנאי הראשון לפיו: "חומרת האירוע ונסיבות המקרה מאפשרות סיום ההליך ללא הרשעה".

כאן המקום להוסיף כי המתלונן הגיש הצהרת נפגע עבירה בה הוא "מצטער מעומק הלב" על המילים שיצאו מפיו ואף מתבייש במעשיהו ומציין את החבלות הקשות שנגרמו לו ואשר מנעו ממנו לעבוד במשך כשבועיים. המתלונן צירף תמונות שתיעדו את החבלות ואת התפירה של הגבה השמאלית.

אינני מתעלם מדבריו של הנאשם שציין את הקושי המיוחד במצבים של אלימות אליהם נחשפים צוותים רפואיים, גם בבתי מרקחת. הנאשם ציין כי עובד בבית המרקחת למעלה מ- 15 שנים, הוא מנהל בית המרקחת קרוב ל- 5 שנים וכי הוא הפיק לקחים לאחר מספר פגישות עם שני פסיכולוגים מטעם מקום העבודה, על מנת ללמוד כיצד להתמודד עם מצבי אלימות, איומים וגזענות כלפי הצוות הרפואי. הנאשם ציין בדבריו שהוא חווה אלימות על בסיס יום יומי בבית המרקחת וזאת לאור עומס ומחסור ברוקחים. עוד אינני מתעלם מהחבלה שנגרמה לנאשם עצמו (סימן אדום מתחת לעין).

למרות כל אלה, אין לקבל את התגובה החריפה והבלתי פרופורציונלית של הנאשם אשר באה לידי ביטוי בעבירה חמורה שהביאה לנזק רפואי משמעותי וכאשר מדובר באירוע מתגלגל שניתן היה לעצור אותו בשלבים שונים. אינני יכול לקבל את הטענה לפיה האירוע יכול לסבול סיומו בדרך של ביטול ההרשעה.

שירות המבחן המליץ לסיים את ההליך ללא הרשעה ואולם, מדובר בקביעה נורמטיבית משפטית לפיה רף החומרה שבאירוע איננו מאפשר, כך לשיטתי, סיום ההליך ללא הרשעה.

אין צורך לומר שמהלך של ביטול הרשעה מיועד למקרים נדירים וחריגים ולאור חומרת האירוע וחומרת הפגיעה במתלונן, על אף תרומתו לאירוע, אינני סבור שהמקרה שבפנינו עומד בסטנדרט הגבוה הנדרש.

מעבר לנדרש אוסף כי אומנם מקובל עליי שהותרת הרשעתו של הנאשם בדין עלולה לסכן את עתידו המקצועי, ואולם בעניין זה, אין מדובר בפגיעה קונקרטי ממשית וודאית, שכן משרד הבריאות הוא שאמון על קבלת ההחלטה המנהלית, בשים לב לנסיבות האירוע. לרגולטור בעניין זה, שיקול דעת להחליט האם על רקע אשמו התורם של המתלונן אשר היווה הטריגר לאירוע ואשר היה בו משום קנטור, כאשר מן העבר השני תגובה בלתי פרופורציונלית מצד הנאשם, האם נכון לנקוט בהליכים משמעתיים נגד הנאשם.

מכל מקום מדובר באירוע שהתרחש במקום עבודתו, בבית המרקחת, ולכן ביטול ההרשעה כדי שלא לחשוף את הנאשם

להליך משמעותי, איננו מהלך ראוי, שכן לשיטתי, נכון שהדברים יובאו בפני הרגולטור ובטוחני שהאחרון יפעיל את שיקול דעתו וייקח בחשבון את מכלול השיקולים, לרבות האמור בתסקיר שירות המבחן, כמפורט לעיל, עליו אף ארחיב בהמשך.

רוצה לומר שלשיטתי, מהלך של ביטול הרשעה בנסיבות תיק זה, הוא בבחינת מהלך מאולץ ומלאכותי שנועד לסמא את עיניו של הרגולטור ולמנוע העברת מידע לגיטימי שנכון שיעמוד לפניו.

אין ספק שכאשר מדובר באדם בן 46, ללא עבר פלילי, אשר קיים אורח חיים נורמטיבי לחלוטין, ללא עבירות, ללא אלימות, בעודו תורם לקהילה, מלמד בבית ספר תיכון, מביע חרטה וצער על התגובה שלו - בטוחני שכל אלה יילקחו בחשבון בעת הדיון, אם יתקיים, בעניינו של הנאשם במשרד הבריאות.

מתחם העונש ההולם

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים (בגין כל אחד מהאירועים), מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו במקרה דנן הם: בטחוננו האישי ושלמות גופו של המתלונן ובת זוגו המהלכים במרחב הציבורי.

בקביעת המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה עליהן עמדתי בהרחבה בפרק שעניינו דחיית בקשת ההגנה לביטול ההרשעה.

יש לשים דגש על נסיבות ביצוע העבירה, כאשר מלבד הנסיבות לחומרה עליהן עמדתי לעיל, **יש לקחת בחשבון את אשמו הברור של המתלונן באירוע, לפניו, במהלכו וגם בסופו.** מדובר באירוע בלתי מתוכנן, ולנוכח ההתגרות של קורבן העבירה והסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, לכן יש לקבוע מתחם עונש מיוחד. אלמלא נתונים ייחודיים אלו, היה מקום לקבוע מתחם עונש שמתחיל ממאסר בפועל ולו לתקופה קצרה.

לעניין מדיניות הענישה אפנה לפסיקה:

1. עפ"ג (תל-אביב) 7873-09-19 **אלבו נ' מדינת ישראל** (2019), הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בהתאם לעובדות, עת שהו הנאשם וחברו במסעדה, התפתח ויכוח השניים לבין המתלונן. בהמשך, יצא הנאשם מהמסעדה, וכשהמתלונן יצא לעברו, חתך הנאשם את המתלונן באמצעות חפץ חד שהיה בין אצבעותיו וגרם לו חתך מצווארו ועד חזהו. בניסיונו להימלט מהמקום, נפל המתלונן על גבו ונגרמו לו המטומות בחלק השמאלי של הגב. **בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע מושא האישום הוא בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.** בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

2. ת"פ (תל-אביב) 59762-03-17 **מדינת ישראל נ' סנטיאברב** (2018), הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה חובלנית. בהתאם לעובדות, ביום 24.9.2016 ניגש הנאשם לדירת שכנו, המתלונן, דפק על הדלת וביקש להנמיך מוזיקה שהשמיע המתלונן בקול גבוה. בתגובה, צעק המתלונן על הנאשם ובעט בבטנו. אז החלו השניים להתקוטט, כאשר הנאשם נכנס לדירתו של המתלונן, וחבט בפניו. לשני הצדדים נגרמו חבלות. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל, לריצוי בכליאה.** בית המשפט גזר על הנאשם עונש של מאסר על תנאי לצד התחייבות ופיצוי למתלונן.
3. ת"פ (תל-אביב) 26054-12-14 **מדינת ישראל נ' ריאגוזוב** (2016), הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה חובלנית. על רקע סכסוך שכנים וחשדו של הנאשם שהמתלונן מרעיש, תקף הנאשם את המתלונן, בעת שהמתלונן רכב על אופניו, בכך שהכה בגבו וזה נפל מאופניו על הרצפה. בהמשך, תקף הנאשם את המתלונן, בכך שבעט בפניו וחזהו. המתלונן ניסה להגן על עצמו באמצעות פטיש שהיה על אופניו, אך הנאשם המשיך לתקוף את הנאשם ולהכותו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות ושריטות בפניו מצד שמאל, שריטה ליד אוזן שמאל ושריטה מתחת לסנטר שהינה חבלה של ממש. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל.** בית המשפט גזר על הנאשם, עונש של מאסר על תנאי לצד קנס.
4. ת"פ (תל-אביב) 60162-06-15 **מדינת ישראל נ' חרזי** (2019), הנאשם הורשע בעבירות של הסגת גבול ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בקצירת האומר, למקרא כתב האישום המתוקן, עולה כי בעת הרלוונטית הגיע בנו של הנאשם לבית המתלונן, שהוא שכנו של הנאשם, והמתלונן דחף אותו אל מחוץ לביתו וסגר את הדלת. בהמשך אותו יום, עת חשד הנאשם כי שכנו תקף את בנו, הגיע לבית המתלונן, נכנס לדירתו ותקף את המתלונן בכך שהכה בו באגרופיו בפניו, בעט בו עד שנפל ודם ניגר מפניו. בשלב כלשהו הכה המתלונן את הנאשם בפניו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות של ממש, בדמות שבר באפו והמטומה סביב עינו השמאלית. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין של"צ לצד מאסר מותנה ועד למאסר של 12 חודשים בפועל.** בית המשפט גזר על עונש של צו של"צ בהיקף של 250 שעות, לצד ענישה נלווית.
5. ת"פ (תל-אביב) 44544-01-18 **מדינת ישראל נ' בר נתן** (2020), נאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. בהתאם לעובדות, תקף הנאשם את המתלונן בכך שדחפו בפניו תוך שאחז קסדת אופנוע בידו. כתוצאה מהתקיפה, נגרמה למתלונן חבלה של ממש בדמות דיפורמציה לשמאל באפו וכן חתף באף. באותן נסיבות, איים הנאשם על המתלונן בפגיעה בגופו בכך שאמר לו: "אני אפוצץ לך את הפנים". **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לצד צו של"צ ועד למאסר בן 12 חודשים לצד ענישה נלווית.** בית המשפט לא מצא מקום לבטל את הרשעתו של הנאשם וגזר על הנאשם, עונש של צו של"צ בהיקף של 100 שעות לצד ענישה נלווית.
6. כמו כן אפנה לתיק דומה בת"פ 56934-05-21 **מדינת ישראל נ' אברמוב**, שם נדון עניינו של נאשם בעבירה של תקיפה חבלנית. לאחר שהמתלונן חנק את הנאשם ודחף אותו ובתגובה הנאשם הכה את המתלונן במספר אגרופים בפניו. למתלונן נגרמו חבלות של ממש בדמות שברים בארובת העין. נגד הנאשם והמתלונן הוגשו כתבי אישום.

קבעתי מתחם שלוקח בחשבון את תרומתו של המתלונן לאירוע שמתחיל ממאסר מותנה לצד צו של"צ בהיקף לא מצומצם ועד שנת מאסר.

לאור כלל האמור לעיל, בהתחשב בנסיבות הייחודיות של המקרה, ולמרות חומרת האירוע, והנזק שנגרם למתלונן, סבורני כי מתחם העונש ההולם נע בין של"צ לצד מאסר מותנה ועד למאסר של 12 חודשים בפועל.

קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם:

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לקחתי בחשבון את הנתונים הבאים: עבר פלילי ללא הרשעות קודמות, הודיה ולקיחת אחריות אף ללא הסכמות עונשיות, החיסכון בזמן שיפוטי, החרטה שהביע הנאשם, תרומתו לחברה, התנהלותו הנורמטיבית, הישגיו האקדמאיים ועוד נתונים חיוביים בעניינו של הנאשם. התוצאה היא שיש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם ולמעשה, התביעה לא טענה אחרת בעניין זה.

על אף שהדבר לא עלה באופן ממוקד, אינני סבור שניתן לסטות מהמתחם לקולא משיקולי שיקום, על אף התסקיר החיובי שהוגש בעניינו של הנאשם.

התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם היה תסקיר חיובי לכל הדעות. התסקיר מתאר אדם הזוכה להערכה מסביבתו המשפחתית והתעסוקתית אשר התנהלותו הנוכחית הייתה חריגה וכי הוא נעדר דפוסים אלימים. לפי התסקיר, הנאשם חש תחושת בושה בגין מעורבותו ואף תחושת אכזבה בשל הסתבכותו והוא אף חושש שהרשעתו בדין עלולה לפגוע בהמשך העסקתו כרוקח המורשה למכירת קנאביס רפואי. הנאשם אף הביע הסכמה לשילובו בקבוצה טיפולית בשירות המבחן. הרושם הכללי הוא שמדובר בהסתבכות חריגה שהלקחים ממנה הופקו ולכן קשה לייחס משקל גבוה לאינטרס השיקום בנסיבות ענייננו. אסביר: כאשר מדובר בהתנהלות חריגה בחייו של הנאשם, במהלכה נקט באלימות קשה וחמורה, הרי שהרושם החיובי ממנו יבוא לידי ביטוי בתוך גבולות המתחם ואינני סבור שמדובר במקרה, חריג בלאו הכי, שבו בית המשפט יסטה מהמתחם בשל הנתונים האישיים החיוביים והשיקולים האישיים שאינם קשורים בביצוע העבירה.

בסופו של דבר, נסיבות האירוע באו לידי ביטוי בקביעת המתחם לעיל והנסיבות האישיות החיוביות הצדיקו הצבת העונש בתחתית המתחם. חריגה בדמות ביטול הרשעה - איננה אפשרית, כך לשיטתי, לפי הפסיקה בנושא זה. וחריגה מהמתחם משיקולי שיקום - איננה מתאימה, שכן התרשמתי שמדובר באירוע אפיזודי וחולף שלא מלמד על דפוסים אלימים שמחייבים טיפול שורש בבעיה ששירות המבחן מודה שאיננה קיימת אצל הנאשם.

צר לי על הנאשם, דמות חיובית לכל הדעות, אשר נקלע, שלא בטובתו, לאירוע חמור, ואולם לא ניתן להתאים את העונש באופן מוחלט לנתוניו האישיים של הנאשם, תוך ביטול האינטרס הציבורי בתגובה עונשית הולמת לפרץ האלימות הבלתי נשלט ולפגיעה הקשה במתלונן, על אף אשמו ותרומתו החלקית של האחרון לאירוע.

דומני כי עונש בדמות צו של"צ בהיקף עליו המליץ שירות המבחן, לצד צו מבחן וענישה נלוות בדמות מאסר מותנה,

התחייבות ופיצוי משמעותי למתלונן - מהווה תגובה מידתית שיש בה התחשבות בכלל השיקולים לחומרה ולקולא ובכך תהווה ענישה צודקת בהיבט של האינטרס הציבורי, הפגיעה במתלונן ומבלי לפגוע יתר על המידה בעניינו הפרטי של הנאשם שכשל באופן חד פעמי באירוע זה.

אשר על כן, ולאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי **מאסר על תנאי** למשך שנתיים, שלא יעבור עבירה בה הורשע.

ב. **צו מבחן** שתוקפו למשך שנה מהיום.

ג. **צו של"צ** בהיקף של 140 שעות, בהתאם לתכנית שתגובש על ידי שירות המבחן ותוגש תוך חודש מהיום לאישור בית המשפט. שירות המבחן יפקח על עבודת הנאשם ויהיה רשאי לשנות את מקום ההשמה במידת הצורך, ללא צו שיפוטי נוסף.

מובהר לנאשם כי הפרת צו השל"צ ו/או המבחן עלולה להביא להפקעתו ולגזירת עונש חילופי.

היה והנאשם לא ימצא מתאים לביצוע של"צ, ייקבע מועד נוסף לדיון בעונשו.

ד. **התחייבות כספית** על סך 5,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה בה הורשע ניתנה בעל-פה במעמד הדיון כנדרש בתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה).

ה. **פיצוי** על סך 5000 ש"ח למתלונן, ע"ת 5, אשר יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.10.23. המאשימה תמציא למזכירות בית המשפט את פרטי חשבון המתלונן בתוך 30 ימים מהיום.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן החלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות וההגנה ישלחו העתק מפסק הדין לשירות המבחן.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

הכספים שהופקדו עבור הנאשם בתיקי מ"י/מ"ת קשורים יועברו לצורך תשלום הקנס ו/או הפיצוי שנפסקו בגזר דין זה, וככל שתיוותר יתרה היא תושב לידי המפקיד, בכפוף לכל עיקול או למגבלה אחרת על פי דין.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ז תמוז תשפ"ג, 05 יולי 2023, בהעדר הצדדים.